

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 206/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., K., zastúpenej advokátom JUDr. P. R., Ž., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 35/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. apríla 2012 doručená sťažnosť J. M., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. R., Ž., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 35/2010 o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a o zaplatenie sumy 992,14 €.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla, že okresnému súdu podala 8. februára 2010 návrh na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a na zaplatenie sumy 992,14 €.

Okresný súd nariadil prvé pojednávanie vo veci na 12. máj 2010. Na tomto pojednávaní boli vypočutí účastníci konania a pojednávanie bolo odročené na 17. august 2010. V súlade s jeho závermi sťažovateľka doručila okresnému súdu 20. júla 2010 ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania.

Okresný súd ďalej 21. júla 2010 zrušil nariadený termín pojednávania a oznámil účastníkom nový termín pojednávania, a to 8. november 2010. V súlade s výzvou okresného súdu sťažovateľka spresnila svoje návrhy na dokazovanie.

Pojednávanie, ktoré okresný súd uskutočnil 8. novembra 2010, bolo odročené; ďalšie pojednávanie vo veci sťažovateľky sa uskutočnilo 2. februára 2011, na ktorom boli vypočutí predvolaní svedkovia. Okresný súd ďalej pojednávanie odročil na neurčito pre účely zabezpečenia ďalších dôkazov.

Vzhľadom na nečinnosť okresného súdu sťažovateľka vyzvala 6. októbra 2011 tento súd na nariadenie termínu pojednávania a 23. februára 2012 podala sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa J. M... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní pred Okresným súdom v Žiline, č. k.: 8 C

35/2010 vo veci určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné porušené bolo.

Ústavný súd zároveň v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke J. M... primerané finančné zadostučinenie v celkovej výške 2 500,- Eur.

Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Žiline vo veci určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné konať.

Odporca je ďalej povinný uhradiť na účet právneho zástupcu... JUDr. P. R. – advokát... titulom trov právneho zastúpenia čiastku 269,58,- Eur za 2 úkony právnej pomoci...“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo s'ťažnosti a z jej príloh zistil, že s'ťažovateľka sa na priet'ahy v napadnutom konaní s'ťažovala s'ťažnosťou podanou predsedovi okresného súdu 23. februára 2012, čím využila právny prostriedok nápravy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pokiaľ ide o s'ťažnosť s'ťažovateľky, odpoveď okresného súdu bola 17. apríla 2012 pripravená na doručenie s'ťažovateľke.

Čo sa týka napadnutého konania, ústavný súd na okresnom súde zistil, že po odročení ostatného pojednávania pre účely zabezpečenia ďalšieho dokazovania vo veci s'ťažovateľky okresný súd vyzval na poskytnutie súčinnosti Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a Sociálnu poisťovňu, ktoré na výzvy okresného súdu reagovali 19. marca 2012, resp. 11. apríla 2012.

Ústavný súd vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania, berúc do úvahy uvedené, konštatuje, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol celkom bez priet'ahov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prerokovanej veci nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nevyklučuje možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04). Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní s'ťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže s'ťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi s'ťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2012